

15 - Sura el-Hidžr

(1) O kur'anskim smo skraćenicama govorili na početku sure el-Bekara. Ovo su ajeti časnog i uzvišenog Kur'ana, kojeg je objavio Uzvišeni Allah i u njemu objasnio vjerovanje i vjer zakon.

(2) Kad im na Sudnjem danu bude jasno da su na dunjaluku bili krivovjerni, da su vjerovali u neistinu, nevjernici će žaliti što nisu bili muslimani.

(3) Poslaniče, pusti poricatelje neka jedu kao što stoka jede i neka se naslađuju ovozemaljskim, prolaznim užicima koji im ulijevaju dugu nadu i odvrćaju od vjerovanja i činjenja dobrih djela. Znat će oni u kakvu će se nevolju uvaliti kad budu vraćeni Gospodaru na Sudnjem danu.

(4) Mi smo gradove i sela čiji stanovnici bijahu zulumčari uništavali upravo onda kad bi došao njihov kraj poznat Allahu, ni prije ni poslije.

(5) Neka zulumčari ne budu obmanuti time što im Allah daje vremena. Onda kad je određeno, određeni narod bude uništen.

(6) Mekanski višebošci govorili su Allahovom Poslaniku, **sallallahu alejhi ve sellem**: "Ej ti koji tvrdiš da ti se objavljuje Knjiga, tvrdeći to ti se ponašaš kao što se ljudi ljudi ponašaju!"

(7) Zbog čega ne dovedeš meleke koji će posvjedočiti u tvoju korist, odnosno zašto ne moliš Boga da nas uništi jer ne vjerujemo!

(8) Pobijajući ovaj zahtjev krivovjernih, **Gospodar je rekao**: "Meleke šaljem u skladu s mudrošću koja to iziskuje, i to onda kad dođe vrijeme da određeni narod bude kažnjen. Ukoliko pošaljemo meleke da ih unište kao nevjernike, nećemo im dati roka, nego ćemo ih trenutno uništiti."

(9) Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo Muhammedu, **sallallahu alejhi ve sellem**, knjigu koja sadrži opomenu ljudima, i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti, tj. čuvat ćemo ga od dodavanja i oduzimanja, mijenjanja i iskrivljavanja.

(10) Vjerovjesniče, prije tebe slali smo poslanike nevjerničkim zajednicama, no oni su ih u laž utjeravali. Dakle, ti nisi prvi poslanik koga njegov narod smatra lašcem.

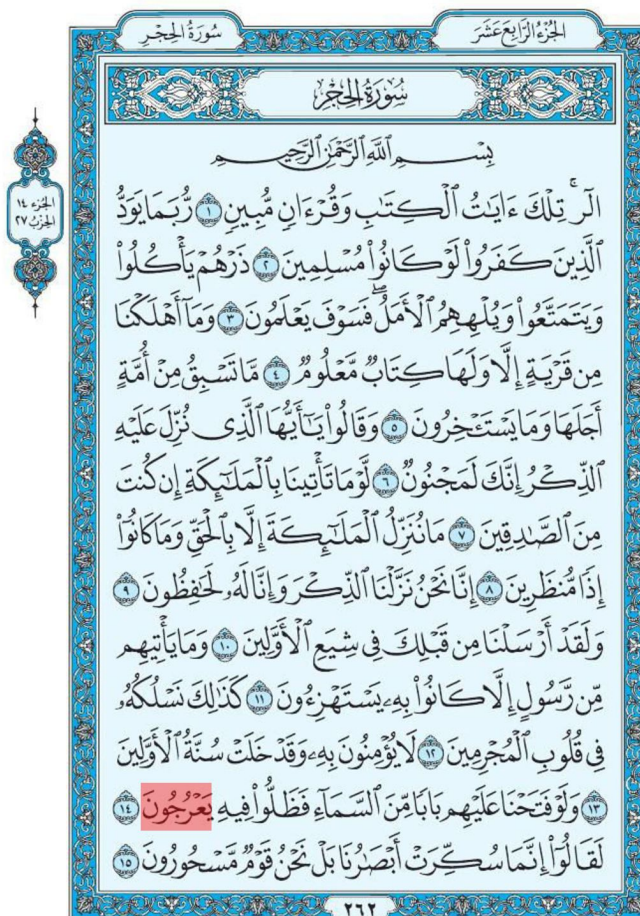
(11) Nevjerničkim zajednicama nijedan poslanik nije došao, a da ga nisu proglasili lašcem i da ga nisu ismijavali.

(12) Kao što smo poricanje uveli u srce prijašnjih naroda, tako ćemo ga uvesti u srce mekanskih višebožaca, tim prije jer glave okreću i inate se.

(13) Oni neće vjerovati u Knjigu koja je objavljena Poslaniku, **sallallahu alejhi ve sellem**, a zna se da je Gospodar kažnjavao narode koji su poricali ono što su im poslanici njihovi donosili. Neka oni koji poriču uzmu pouku iz tvog poslanstva.

(14) Kad bi Uzvišeni Allah dao da se inadžije, na temelju jasnih i nepobitnih dokaza, uvjere u istinu, i da im na nebu otvori kapiju kroz koju bi se **uspinjali**, oni opet ne bi povjerovali.

(15) Dakle, ne bi povjerovali, **nego bi rekli**: "Onemogućeni smo da vidimo! Ovo što vidimo jest čarolija, i mi smo opčinjeni!"

(16) Na nebu smo veličanstvena **sazviježđa** stvorili kako bi se ljudi prema njima upravljali na putovanjima, na moru i na kopnu. Ukrasili smo ih kako bi bila pokazatelj Allahove moći.

(17) Svevišnji Allah sačuvao je nebo od svakog šejtana, koji je udaljen od Allahove milosti.

(18) Onog šejtana koji kradom prisluškuje nebeske vijesti stigne svjetlica i uništi.

(19) Zemlju smo **prostili**, da bi ljudi na njoj živjeli, i po njoj čvrste palanine razbacali, kako se ne bi potresala. Pored toga, na Zemlji smo učinili da raste bilje, onoliko koliko treba i ono koje treba, u skladu s Našom mudrošću.

(20) Ljudi, stvorili smo na Zemlji hranu i piće, koji su vam na raspolaganju sve dok živite. Mi hranimo ljude i životinje, a ne vi.

(21) Jedino Mi stvaramo sve čime se koriste ljudi i životinje. Ono što stvorimo, to stvorimo u određenoj mjeri, sukladno Našoj mudrošći i htijenju.

(22) Mi stvaramo kišu u nagomilanim oblacima, i vi tu vodu, koju vam spuštamo, ne možete pohraniti u Zemlji u vidu rijeka i bunara – Mi to činimo.

(23) Mi ćemo mrtve proživiti nakon smrti, kao što živima, onda kad im dođe čas smrtni, uzimamo duše. Mi smo vječni, Mi ćemo naslijediti Zemlju i sve što se na njoj nalazi.

(24) Mi znamo ko se prije vas rodio i umro, a znamo i ko će se poslije vas roditi te umrijeti. Ništa nam od toga nije skriveno.

(25) Poslaniče, tvoj Gospodar će sve ljude sabrati na Danu sudnjem, kako bi dobre nagradio, a zločeste kaznio. On mudro određuje. On sve zna i ništa Mu ne promiče.

(26) Mi smo stvorili Adema od suhe ilovače, koju kada pokucaš - čuje se zvuk, i ona je bila crne boje i njen se miris promijenio uslijed dugog stajanja.

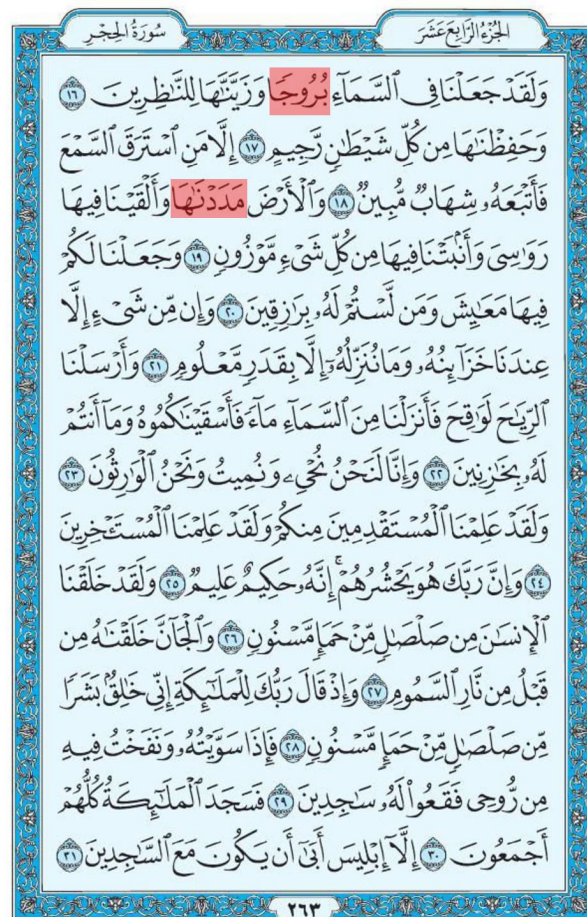
(27) A prije nego što ćemo stvoriti Adema, stvorili smo džine od vatre užarene.

(28) Sjeti se i spomeni, Vjerovjesniče, **kad se Gospodar obratio melekima – Iblis bijaše s njima zajedno:** "Ja ću stvoriti čovjeka od suhe ilovače, koja ispušta zvuk kada se u nju pokuca i čiji se miris promijenio uslijed dugog stajanja."

(29) I kad mu dam lik i u njega udahnem dušu, vi mu se poklonite pokoravajući se Meni i pozdravljajući njega, Adema!

(30) Meleki su sprovedi ovu Allahovu zapovijed, svi, niko nije izostao.

(31) Ali Iblis, koji bijaše s melekima, no ne bijaše jedan od njih, nije se poklonio Ademu.

(32) "Zašto se nisi pokorio s melekima, koji su poslušali Moju zapovijest?", upitao je Allah Iblisa.

(33) Iblis je, oholeći se, **odgovorio**: "Ne priliči mi da se poklonim čovjeku koga si stvorio od **blata ustajalog**!"

(34) Tad je Allah protjerao Iblisa iz Dženneta, i udaljio ga je od Svoje milosti.

(35) I rekao mu da će ostati u prokletstvu i daleko od Allahove milosti, do Sudnjeg dana.

(36) Iblis reče: "Gospodaru moj, daj mi vremena, nemoj me usmrtniti do Smaka svijeta!"

(37) "Eto, bit ćeš jedan od onih kojima ću dati rok", Allah reče.

(38) Dat ću ti rok do prvog puhanja u rog, do trenutka kad će pomrijeti sve što postoji.

(39) Iblis reče: "Gospodaru, zbog toga što si me u zabludu odveo, ja ću ljudima na Zemlji poroke lijepim prikazivati, i zacijelo ću ih odvoditi s Pravog puta!"

(40) "Ali neću moći zavesti Tebi odane robove", doda Iblis.

(41) Allah je rekao: "Ovo je Pravi put k Meni", a to znači: ovo je put koji Meni vodi.

(42) Ti, Iblise, nećeš imati nikakve vlasti nad onim Mojim robovima koji budu iskreni i Meni odani, već ćeš jedino moći zavoditi one zalutale.

(43) Džehennem će biti mjesto sastanka za Iblisa i sve one koji ga budu slijedili.

(44) Džehennem ima sedam kapija i kroz svaku će kapiju proći određen broj Iblisovih sljedbenika.

(45) Oni koji su se Allaha bojali, pa su izvršavali vjerske naredbe, a sustezali se od onog što im je bilo zabranjeno, oni će u džennetskim baščama pored izvora biti.

(46) Prije nego što u Džennet stupe, **njima će biti rečeno**: "Uđite u Džennet sigurni, straha i svakog nedostatka oslobođeni!"

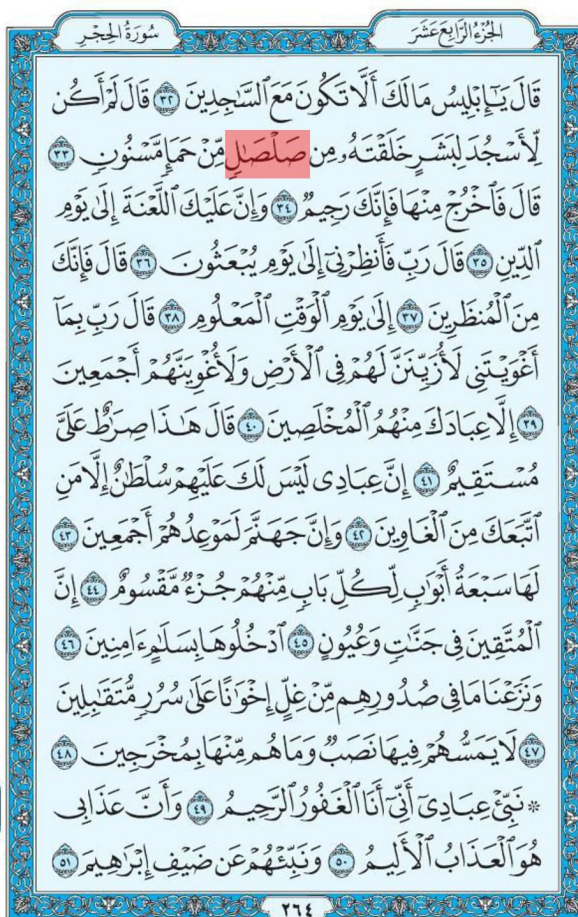
(47) I Mi ćemo zlobu, neprijateljstvo i mržnju iz prsa njihovih odstraniti, pa će kao braća na divanima sjediti i jedni u druge gledati.

(48) U Džennetu ih neće doticati umor. Oni iz Dženneta neće biti izvedeni, nego će u njemu zauvijek ostati.

(49) Poslaniče, izvijesti Moje robove da sam Ja Oprostitelj, Onaj Koji prašta pokajnicima, te da sam prema njima milostiv.

(50) Pored toga ih obavijesti da je Moja kazna veoma bolna, pa neka se pokaju da bi Moj oprost zaslužili i Moje se kazne sačuvali.

(51) Poslaniče, izvijesti ljude o Ibrahimu, alejhis-selam, kome su meleki donijeli radosnu vijest da će dobiti sina i da će Lutov narod biti uništen.

(52) Meleki su ušli kod Ibrahima i nazvali mu selam, a on im je otpozdravio na ljepši način. Zatim im je ponudio pečeno tele, misleći da se o ljudima radi. Pošto nisu počeli jesti, **Ibrahim reče:** "Mi smo se vas **uplašili.**"

(53) Meleki odgovoriše: "Ne plaši se! Donijeli smo ti radosnu vijest, da ćeš imati sina koji će biti učen."

(54) Čudeći se toj radosnoj vijesti, koju su donijeli meleki, **Ibrahim upita:** "Ja sam ostario i snagu izgubio, pa kako je moguće da steknem dijete?"

(55) Meleki izaslanici rekoše Ibrahimu: "Mi ti donosimo istinitu radosnu vijest, u koju nema nikakve sumnje. Zato nemoj biti jedan od onih koji gube nadu!"

(56) "Nadu u Allahovu milost mogu izgubiti samo oni koji su skrenuli s Pravog puta", kaza Ibrahim.

(57) Zatim Ibrahim upita: "A koji je tačno razlog vašeg dolaska od Allaha, o izaslanici?"

(58) Oni odgovoriše: "Nas je Gospodar poslao da uništimo Lutove sunarodnjake koji su ogrezli u zlu i koji uveliko remete red na Zemlji."

(59) Dodali su da će te kazne biti pošteđeni vjernici iz Lutove porodice i njegovi sljedbenici. Oni će, dakle, biti spašeni.

(60) A žena Lutova, ona će biti kažnjena jer smo tako odredili i presudili.

(61) Pošto meleki izaslanici dođoše Lutovoj porodici u ljudskom liku.

(62) Lut im reče da su oni ljudi koje niko ne poznaje.

(63) Izaslanici rekoše: "Ne boj se! Mi smo donijeli kaznu u koju sumnjaju tvoji sunarodnjaci."

(64) I kazaše da su donijeli istinu, u kojoj nema lakrdije, te da istinu govore.

(65) Zapovjedili su mu da izvede svoju čeljad u gluho doba noći, te mu rekoše da se niko ne okreće da bi vidio kakve su kazne dopali krivovjerni. Kazaše mu da ide onamo kamo im je Gospodar naredio.

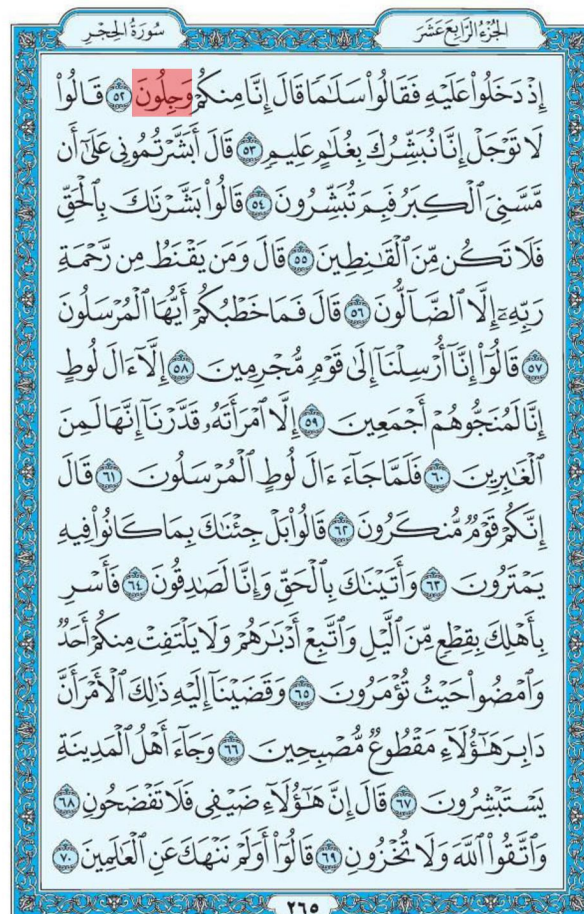
(66) Stavili smo Lutu do znanja, posredstvom objave, da će njegovi sunarodnjaci nevjerici biti uništeni u svitanje.

(67) Stanovnici Sodome dođoše veseli zbog Lutovih gostiju, očekujući da će s njima činiti nemoral.

(68) Lut im reče: "Ovo su moji gosti, i nemojte me sramotiti pred njima time što ćete pokazati da s njima želite spolno općiti."

(69) Dodao je: "Bojte se Gospodara, te se sustegnite od nemorala, i nemojte me svojim gnusnim djelom ponižavati!"

(70) Lutovi sunarodnjaci povikaše: "Zar ti nismo zabranili da ma koga ugostiš?"

(71) Lut im se obratio pred gostima, **ograđujući se**: "Eto vam žena, stupite u brak s njima ako želite udovoljavati svojim strastima."

(72) Tako mi života tvog, Poslaniče, Lutov narod bijaše duboko ogrezao u slijeđenju strasti.

(73) Kad se Sunce pomaljalo, Lutove je sunarodnjake zadesio gromoglas.

(74) Zatim smo njihova naselja izvrnuli, pa smo učinili da ono što je gore bude dolje. Potom smo na njih sručili kamenje od tvrde gline.

(75) U kazni koja je pogodila Lutove sunarodnjake nalaze se znaci za one koji o tome **razmišljaju**.

(76) Naselja u kojima je živio Lutov narod nalaze se pored puta, vide ih putnici koji njime prolaze.

(77) To što se dogodilo sadrži pouke onima koji vjeruju.

(78) Šuajbov narod, koji živjaše u Ejki, selu u kojem se nalazi brojno gusto drveće, bio je nasilnički narod, tim više jer nisu vjerovali u Allaha i smatrali su Šuajba lašcem.

(79) Kaznili smo Šuajbova narod. Naselja u kojima su živjeli Lutov i Šuajbov narod nalaze se pored puta, vide ih putnici koji njime prolaze.

(80) Stanovnici Hidžra, tj. Semud, poricali su sve poslanike time što su poricali Saliha, poslanika koji je njima poslan. (**Hidžr je mjesto između Hidžaza i Šama.**)

(81) Stanovnicima Hidžra podastrli smo jasne dokaze da je istina ono u što ih Salih poziva i što im od Gospodara dostavlja. Jedan od tih dokaza jest pojava deve iz stijene. Pa ipak, oni te pokazatelje nisu uzimali u obzir i nisu im pridavali nikakvu pažnju.

(82) Salihovi sunarodnjaci klesali su kuće u brdima, vjerujući da će im one pružiti zaštitu od svega od čega strahuju.

(83) Međutim, njih u svitanje zadesi strašan glas.

(84) Ni imeci koje su stekli ni njihove nastambe u brdima nisu ih mogli sačuvati od kazne.

(85) Mi smo nebesa i Zemlju i ono što je između njih mudro i s istinom stvorili, a ne uzalud. Čas oživljenja zacijelo će doći, zato se ti, Poslaniče, od višebožaca okreni i velikodušno im oprosti.

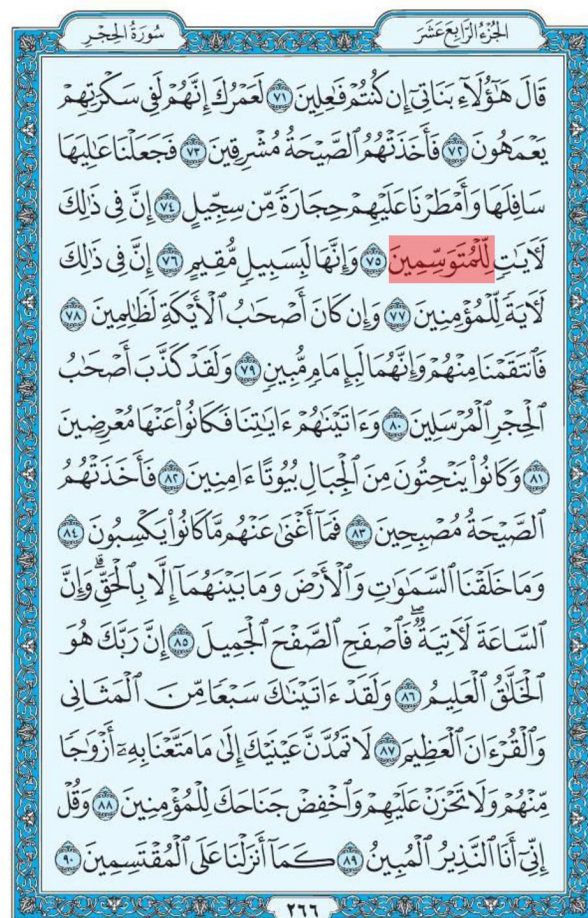
(86) Poslaniče, tvoj Gospodar sve stvara i On sve zna.

(87) Mi smo ti objavili el-Fatihu, koja se sastoji od sedam ajeta. Ona je Kur'an veličanstveni.

(88) Vjerovjesniče, ne pružaj poglede svoje na ono što Mi dajemo na uživanje nekim od njih i ne budi tužan zbog toga što oni poriču vjerske istine, a prema vjernicima blag i ponizan budi!

(89) I reci, **Božiji Poslaniče**: "Ja samo jasno upozoravam na kaznu!"

(90) Opominjem vas kako vas ne bi zadesilo ono što je zadesilo one koji su podijelili Allahovu knjigu, pa u jedan dio povjerovali, a drugi dio porekli.

(91) Dakle, opominjem vas kako vas ne bi zadesilo ono što je zadesilo one koji su podijelili Allahovu knjigu, pa su kazali da je sihr, odnosno poezija, odnosno proročanstvo.

(92) Poslaniče, tako Mi tvog Gospodara, ti će ljudi biti pozvani na odgovornost za to što su Knjigu podijelili u dijelove.

(93) Također ćemo ih pozvati na odgovornost zbog nevjerstva i grijeha koje su činili na dunjaluku.

(94) Vjerovjesniče, dostavljaj vjeru i pozivaj Allahu, a nemoj se obazirati na ono što govore i rade višebošci.

(95) Nemoj ih se bojati. Mi ćemo te, Poslaniče, osloboditi i sačuvati Kurejšija koji su vođe nevjerstva i što se rugaju.

(96) Oni koji pored Allaha drugog boga uzimaju, takvi će saznati zle posljedice širka kojeg čine.

(97) Poslaniče, Mi dobro znamo da ti je teško u duši zbog toga što te krivovjerni utjeruju u laž i rugaju ti se!

(98) Zato ti slavi Allaha time što ćeš negirati sve ono što Mu ne priliči i hvali Ga iznoseći Njegova savršena svojstva. Uz to robuj Gospodaru i obavljaš namaz. Eto, pomoću toga ćeš odstraniti tugu i težinu u duši.

(99) I budi ustrajan u robovanju Allahu, sve dok te na tome **smrt** ne zatekne.

16 - Sura en-Nahl

(1) Bliži se kazna koju vam je Gospodar pripremio, o nevjernici! Zato je nemojte požurivati. Hvaljen neka je Allah i neka je vrlo visoko iznad toga da ima saučesnike!

(2) Allah šalje meleke s Objavom, po volji Svojoj, **onim robovima koje odabere za poslanike**: "Opominjite ljude, o poslanici, i odvraćajte ih od činjenja širka, jer sam Ja jedini kome se treba klanjati. O ljudi, bojte Me se, izvršavajući naredbe i sustežući se od zabrana!"

(3) Uzvišeni Allah stvorio je nebesa i Zemlju s mudrošću i bez prethodnog primjera. Nije ih stvorio bez svrhe, nego zato da budu očit dokaz i pokazatelj Njegove veličine. Slavljen neka je On, Kome višebošci druge ravnim smatraju!

(4) Svevišnji Allah stvara čovjeka od kapi tekućine, postepeno, a ne odjednom, kad, gle, **on odjednom otvoreni protivnik**: poziva se na neistinu kako bi pomoću nje pobio istinu.

(5) I stoku, deve, krave i ovce, On za vas stvara. Vi se njome od hladnoće štitite, a i drugih koristi imate, kao npr. vunu, mlijeko, jahanje; njome se i hranite.

(6) Stoka vam je i ukras kad je, **navečer, vraćate s ispaše, a i kad je na ispašu gonite, ujutro**.

(7) Stoka, koju smo zarad vas stvorili, služi vam i za nošenje tereta u daleke predjele u koje bez velike muke ne biste stigli. Allah je, o ljudi, prema vam blag i milostiv zato što vam je stoku potčinio.

(8) Ljudi, Allah vam je stvorio konje, mazge i magarce za jahanje i prenošenje tereta, a i kao ukras pomoću kojeg se ukrašavate pred ljudima. Gospodar će stvoriti i ono što vi ne znate.

(9) Allahovo je da ukaže na **Pravi put**, koji Njemu vodi, a to je islam. Valja znati da ima i **krivih, šejtanovih puteva, koji su daleko od istine**. Mimo islama, svaki je put pogrešan. Da hoće, Uzvišeni bi Allah dao da svi vi budete vjernici.

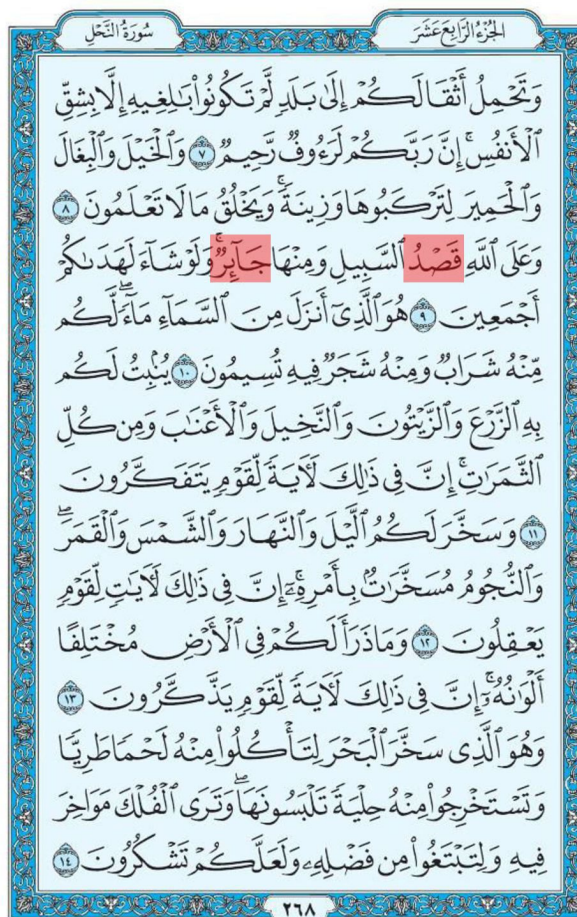
(10) Allah spušta iz oblaka vodu koju pijete i kojom poijete stoku. Pomoću iste te vode natapa se rastinje kojim stoku napasate.

(11) Allah čini da pomoću te vode, koju spušta s neba, rastu žito, masline, palme, grožđe i svakovrsni plodovi. U spuštanju te vode i onom što nastaje uslijed toga dokaz je Allahove moći, i to za ljude koji razmišljaju o Njegovu stvaranju i time žele dokazivati Njegovu veličanstvenost.

(12) Allah čini da se noćima koristite, pa tokom njih spavate i odmarate se, kao i danom, tokom kojeg radite. On vam je potčinio Sunce, čijom se svjetlošću koristite, i mjesec, koji vam kao svjetiljka služi, a i zvijezde vam je potčinio, koje vam služe kao putokazi na kopnu i moru, te pomoću njih, između ostalog, i vrijeme računate. U svemu tome nalaze se nepobitni znakovi Allahove moći za ljude koji koriste razum te proniknu u mudrost istih tih znakova.

(13) K tome, Svemogući Allah potčinio vam je raznovrsne stvari koje je stvorio, kao npr. rude, životinje, bilje, žito. U svemu tome bjelodani su dokazi Allahova davanja i moći, i to za one koji shvataju da samo Allah daje blagodati i da sve može učiniti.

(14) Allah vam je i more potčinio, pa vam je omogućio da njime plovite i da iz njega vadite svježe meso, tj. da lovite ribu, te da nakit, kojim se vi i vaše žene ukrašavate, vadite. Vidiš kako lađe, na kojima putujete kako biste trgujući zarađivali, sijeću površinu vode. Nadati se da ćete biti zahvalni Gospodaru na tim blagodatima i da ćete jedino Njemu robovati.

(15) Gospodar je na Zemlji stvorio nepomične planine, kako se Zemlja ne bi tresla. Na njoj je dao rijeke čiju vodu ljudi piju, kojom stoku napajaju i usjeve navodnjavaju. Također, učinio je da na Zemlji postoje putevi kojima se ljudi usmjeravaju i, ne gubeći se, stižu onamo kamo su naumili.

(16) Allah je na Zemlji stvorio jasne putokaze po kojima se rukovodite danju, a stvorio je i zvijezde, pomoću kojih se orijentirate noću.

(17) Pa je li onda Onaj Koji stvara sve to, a i drugo što nije spomenuto, kao onaj koji ne stvara!? Zar nećete imati na umu Božiju moć? Zar nećete imati na umu da je Allah jedini Stvoritelj i da samo Njemu trebate robovati. Nikog Mu ravnim ne smatrati?

(18) Ljudi, pokušate li izbrojati Allahove blagodati kojima vas je obasuo, nećete ih nabrojati jer su raznovrsne i brojne. Allah je Oprostitelj, tim prije jer vas ne kažnjava kad zaboravite blagodati koje vam je dao, i [samilostan je prema vama](#): nije vam Svoje blagodati uskratio zbog podbacivanja u zahvalnosti.

(19) Allah zna šta tajite, o ljudi, a zna i šta javno iznosite. Njemu ništa nije skriveno. On će vas adekvatno tretirati za to.

(20) A oni kojima se oni, višebošci, umjesto Allahu, klanjaju – ništa ne stvaraju, makar se radilo o nečem neznatnom. Štaviše, oni su sami stvoreni, napravili su ih oni koji im se klanjaju. Zar nije izvan razuma da čovjek napravi božanstvo i robuje mu?!

(21) Osim toga, ista ta lažna božanstva tvari su, mrtva priroda, ništa ne znaju, nisu živi i ne znaju kad će biti oživljeni s onima koji ih obožavaju na ovom svijetu. Tad će zajedno s njima biti u Vatru gurnuti.

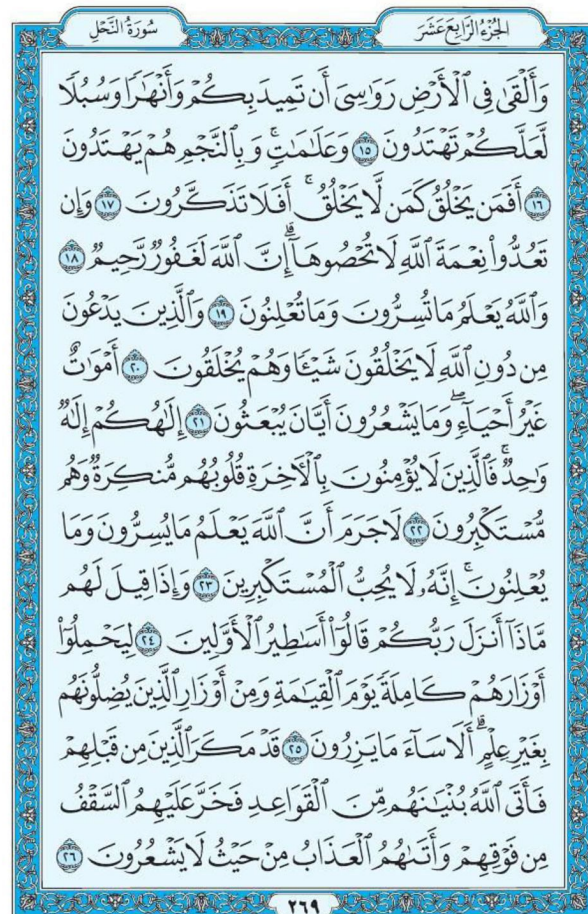
(22) Allah je vaš Bog, On je Jedan Jedini, niko osim Njega nema pravo da bude obožavan! Oni koji ne vjeruju u proživljenje i polaganje računa na Kijametskom danu, takvi niječu Allahovu jednoću, jer ne strahuju od kazne. Oni su oholi, ne prihvataju istinu i njoj se ne povinuju.

(23) Odista, Allah zna njihova tajna i javna djela, tim prije jer Njemu ništa nije skriveno. On će im dati ono što su zaslužili. Allah ne voli oholnike, one koji odbijaju da Njemu ibadet čine i ne povinuju Mu se. Upravo njih Gospodar najviše mrzi.

(24) Kad neko upita one koji poriču Allahovu jednoću i proživljenje: "Šta to Gospodar vaš Muhammedu objavljuje?", [oni odgovaraju](#): "Ništa mu ne objavljuje! On donosi naroda drevnih izmišljotine!"

(25) To je tako da bi oni na Sudnjem danu nosili čitavo breme svoje, neumanjeno, i dio bremena onih koje su, a da oni nisu bili svjesni, u zabludu odveli i od islama odvratili. A grozno je to što će oni nositi!

(26) I nevjernici koji su prije njih živjeli spletke su pleli, pa je Allah iz temelja porušio, i krov se na njih srušio – stigla ih je kazna odakle nisu očekivali. Vjerovali su da će ih zgrade njihove sačuvati od kazne – u njima su uništeni.

(27) A na Sudnjem danu Allah će ih poniziti i osramotiti. **Upitat će ih:** "Gdje su oni kojima ste ibadet činili pored Mene i zbog kojih ste ratovali protiv Mojih vjerovjesnikā i šticećenika?" Učenjaci praktičari reći će: "Danas će bruka i muka nevjernike stići."

(28) To su oni kojima su meleki dušu uzeli u času kad su sebi time što su nevjernici bili nepravdu učinili. I oni će se pokoriti i reći, **vjerujući da će im to koristiti:** "Mi nismo nikakvo zlo činili!" Bit će im rečeno: "Lažete! Bili ste nevjernici i zlo ste činili! Allah, doista, dobro zna ono što ste radili na dunjaluku! Njemu ništa nije skriveno. On će vas za sve što ste činili nagraditi."

(29) Bit će im rečeno da uđu na kapije Džehennema, u kojem će vječno ostati; svako će biti kažnjen prema onom što je radio. O kako će prebivalište onih koji su se oholili, pa nisu Allaha obožavali, grozno biti!

(30) A onima koji su se Allaha bojali (time što su izvršavali vjerske naredbe, a sustezali se od vjerskih zabrana) reći će se: "Šta je Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, objavljivao Gospodar vaš?" "Veliko dobro mu je objavljivao!", odgovorit će. Oni koji čine dobra djela imat će još na ovom svijetu lijepu nagradu, kao npr. pomoć od Allaha i obilnu nafaku, a nagrada koju im je Allah pripremio na budućem svijetu je još bolja. O kako će divno biti boravište onih koji su se Allaha bojali!

(31) Dženneti kao **smeštaj i postojanost** u koje će ući, kroz koje rijeke teku, i u kojima će sve što zažele imati, pa će imati hranu i piće koje poželeva. Takvom nagradom, kojom će nagraditi pripadnike Poslanikova umeta, Allah će nagraditi i muslimane iz prijašnjih naroda.

(32) Onima kojima će Melek smrti i njegovi pomagači duše uzeti – a oni čisti od nevjerstva – meleki će govoriti: "Selam vama, oslobođeni ste od svih nedostataka! Uđite u Džennet zbog toga što ste na dunjaluku ispravno vjerovali i dobra djela činili!"

(33) Zar mekkanski višebošci poricatelji čekaju da im dođu Melek smrti i pomagači njegovi da im dušu uzmu, prilikom čega će ih udarati po licima i plećima, ili pak čekaju da ih Gospodar potpuno uništi? Tako kako postupaju mekkanski višebošci postupali su i višebošci prije njih, te ih je Allah uništio. Allah nije bio nepravdan prema njima, oni su sami prema sebi bili nepravdni tako što su, poričući Allaha, sami sebe u propast doveli.

(34) Eto tako, stigla ih je kazna za ružna djela koja su činili, i sa svih strana ih je snašla propast kojoj su se rugali kada su njome bili opominjani.

(35) Oni koji Allahu druge smatraju ravnim govore: "Da je Allah htio, ne bismo se ni mi ni preci naši, pored Allaha, nikom klanjali, nego bismo jedino Njega obožavali. Također, da je htio, ne bismo ništa zabranjenim smatrali." Isto to ništavno opravdanje iznosili su i oni prije njih. A zar su poslanici bili dužni što drugo već jasno obznaniti? Jedino to je njihova dužnost. Allah je onima koji ne vjeruju dao slobodno volju i mogućnost izbora, te im je poslao poslanike da ih pozivaju u vjeru, i zbog toga oni, nevjernici, nemaju pravo da se pravdaju kaderom, Božijim određenjem.

(36) Mi smo svakom narodu poslanika poslali koji im je naređivao da samo Allahu ibadet čine, a da se prođu kumira, šejtana i svega drugog što ljudi obožavaju. Bilo je među njima onih kojima je Allah na Pravi put ukazao, a i onih koji su ostali nevjernici u Allaha i poslanike. Zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali, tj. da vidite kakvom su kaznom kažnjeni.

(37) Poslaniče, ma koliko ti želio da oni budu na Pravom putu i ma kakve korake glede toga poduzeo, Allah neće ukazati na Pravi put onom ko je zaslužio da ga u zabludi ostavi, i njima niko neće pomoći, niko ih neće od Allahove kazne odbraniti.

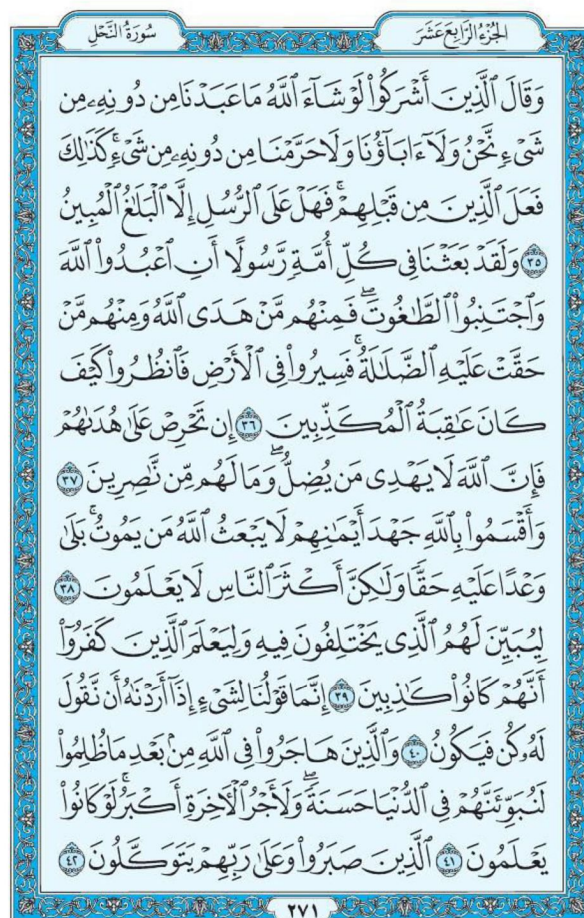
(38) Oni koji poriču proživljenje zaklinju se Allahom, najtežom zakletvom, i tu svoju zakletvu potvrđuju, **te govore:** "Allah neće proživjeti onog ko umre!" Eto tako govore, a ne raspolažu baš nikakvim dokazom. A hoće, Allah će umrle proživjeti, to je Njegovo obećanje koje će se, doista, ispuniti – samo što to većina ljudi ne zna.

(39) Svemogući će Allah na Sudnjem danu proživjeti umrle da bi im objasnio ono oko čega su se razilazili i da bi saznali oni koji nisu vjerovali da su lašci bili kad su govorili da je Allahu neko ravan i kad su proživljenje negirali.

(40) Kad budemo htjeli umrle proživjeti, ništa Nas u tome neće spriječiti. To je tako, **jer Mi samo reknemo:** "Budi!" – i ono neizostavno bude.

(41) One koji se ise le Allaha radi, pa ostave svoj imetak i porodicu, napuste zemlju nevjerstva i odu u zemlju islama, i to nakon što su ih krivovjerni progonili i život im otežavali, takve ćemo još na ovom svijetu na lijepo mjesto smjestiti i ponos ćemo im dati. A nagrada na onom svijetu bit će još veća. Kad bi oni koji se sustežu od hidžre samo znali kolika za to nagrada slijedi, ne bi se sustezali nego bi hidžru učinili.

(42) Gospodar će dati veliku nagradu onima koji se ise le na Božijem putu i strpljivo budu podnosili rastanak od voljeni i rodne grude, te budu strpljivi kad je riječ o poslušnosti Bogu, i budu se na Allaha oslanjali.

(43) Mi smo i prije tebe, Poslaniče, samo ljude kao poslanike slali i objavljivali im – nismo im kao poslanike meleke slali. To je zakon koji se ne mijenja. Ako u to sumnjate, pitajte sljedbenike Knjige, i oni će vam kazati da smo kao poslanike ljude, a ne meleke, slali. Eto, ako ne znate o tome, njih upitajte.

(44) Naime, slali smo ljude kao poslanike i davali im nepobitne dokaze i knjige. A tebi, Poslaniče, objavljujemo Kur'an da bi objasnio ljudima ono što im se treba objasniti, i da bi oni koristili svoje umne sposobnosti te izvukli pouku iz sadržaja Knjige koju smo ti objavili.

(45) A zar su sigurni oni koji ružne podmučnosti snuju da ih Allah neće u zemlju utjerati, kao što je Karuna u zemlju utjerao, i da im neće, odakle ne mogu ni pomisliti, kaznu poslati?!

(46) Odnosno, zar misle da ih neće kazniti kad budu na putovanjima ili kad otputuju nekuda radi trgovine? A oni Mu neće moći umaći.

(47) Odnosno, zar misle da ih neće stići Božija kazna dok u strahu strepe od nje? Ali, Allah je blag i milostiv prema ljudima, pa ih ne žuri kazniti; daje im vremena ne bi li se pokajali.

(48) Zar mekkanski poricatelji ne vide da sve ono što je Allah stvorio čije sjene se **pružaju** lijevo i desno, shodno kretanju Sunca danju i Mjeseca noću? I zar ne vide da je to Allahu poslušno i pokorno, te da Mu u pravom smislu te riječi pada ničice?

(49) Allahu se klanja sve što se nalazi na nebesima i sve što se na Zemlji nalazi, u prvom redu meleki, koji nisu oholi pa da se sustežu od obožavanja Allaha i pokoravanja Njemu.

(50) Pored toga što uvijek čine ibadet Gospodaru, meleki se boje Allaha, Koji se nalazi iznad njih Svojim Bićem i vlašću, i k tome oni izvršavaju Božije naredbe.

(51) Svim ljudima i džinima Allah kaže: "Dvojici se bogova ne klanjajte – samo je jedan Bog, Koji nema saučesnika – i samo se Mene bojte!"

(52) Sve što je na nebesima i na Zemlji Allahovo je, sve je On stvorio i svime On upravlja. Zato Mu treba uvijek poslušan biti. Zar nekog drugog, osim Allaha, da se bojite? Samo se Allaha bojte.

(53) Ljudi, od Allaha je svaka blagodanost, vjerska i svjetovna, koju uživate. Ljudi, čim vas kakva nevolja zadesi, kao npr. bolest ili siromaštvo, opet od Njega glasno pomoć tražite ne bi li od vas otklonio nedaću. Onaj Koji daje blagodati i otklanja neprijatnosti, Taj je, i niko drugi, dostojan da bude obožavan.

(54) Nakon što vam Allah usliši dovu i nevolju otkloni, neki među vama isti čas Gospodara svog s drugim izjednače i drugim božanstvima se klanjaju. To je nepojmljiva niskost.

(55) To što poricatelji čine širk navelo ih je na poricanje Allahovih blagodati koje im je ukazao. Zato im se rekne da uživaju u blagodatima u kojima se nalaze, sve dok ih ne zadesi Božija kazna, ovozemaljska i ahiretska.

(56) višebošci svojim božanstvima, koja ništa ne znaju, ne donose dobro niti čuvaju od zla jer su neživa materija, ostavljaju dio hrane koju im Allah daje pa im se pomoću toga umiljavaju. Bit ćete, sigurno, pitani, višebošci, u vezi s lažima da su kipovi kojima se klanjate bogovi, te da im pripada udio u vašem imetku.

(57) Višebošci Allahu pripisuju kćeri i tvrde da su to meleki, a sebi pripisuju sinove, kojima teže i koje vole. Eto tako Allahu pripisuju ono čime ni sami nisu zadovoljni i što sami ne žele. Neka je slavljen Allah i veoma visoko iznad onog što Mu pripisuju! Postoji li veća nepravda od toga?!

(58) Kad se nekom od mekanskih mnogobožaca dojadi da mu se rodila kći, lice mu potamni od prezira i srce mu se ispuni tugom i brigom. No, ipak, Allahu pripisuje kćeri, a sam njima nije zadovoljan.

(59) Nakon te vijesti krije se od ljudi zbog nesreće koja mu je dojavljena i dvoumi se hoće li je tako prezren zadržati ili će je u zemlju zaroviti? Kako ružno višebošaci prosuđuju tvrdeći da Allah ima kćeri, a sami kćerima nisu zadovoljni!

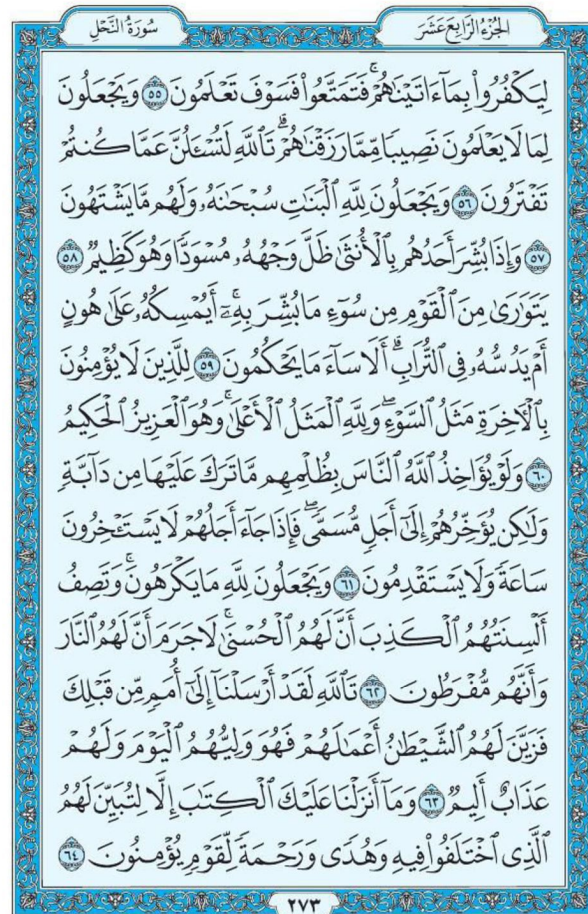
(60) U nevjernicima koji ne vjeruju u Ahiret sabrane su manjkavosti, pa su im potrebna djeca, neznalice su i krivovjerni, a kad je riječ o Svemogućem Allahu, On posjeduje uzvišena svojstva, savršenstvo, slavu, ljepotu, neovisnost, veličanstvenost, silu, nesavladivost. On mudro stvara i propisuje.

(61) Kad bi Allah kažnjavao one koji ne vjeruju, iskorijenio bi sve što se nalazi na Zemlji. Međutim, Allah, džellešanihu, daje vremena ljudima do roka unaprijed određenog; kad to vrijeme nastupi, Allah ih nabrzinu kazni, a oni ne mogu taj trenutak odgoditi niti ga mogu ubrzati.

(62) Višebošci, dakle, pripisuju Allahu kćeri, a ne žele ih sebi pripisati, i još tvrde da ih čeka lijep završetak. Uistinu, oni će u vatri vječno gorjeti, ostavljeni i zaboravljeni

(63) Tako Nam Allaha, Poslaniče, Gospodar je slao prije tebe, poslanike njihovim narodima, pa je istim tim narodima šejtan uljepšavao idolopoklonstvo i odvrćao ih od robovanja Uzvišenom Allahu. Šejtan je upravljao njima, odvođeci ih u zabludu i sprečavajući ih da pođu Pravim putem. Zbog toga ih čeka bolna i žestoka patnja.

(64) Allah ti je objavio Kur'an, Vjerovjesniče, da bi svim ljudima objasnio ono oko čega se razilaze kad su posrijedi vjerovanje i propisi, te kako bi razjasnio istinu i uspostavio dokaz protiv njih. Allah upućuje onog koga želi, a ovim Kur'anom ukazuje milost onom ko vjeruje u njega, razmišlja o njemu i primjenjuje ga u praksi. U Kur'anu su spas, sreća, uputa i milost.

(65) Samo je Allah Onaj Koji spušta vodu iz oblaka, pa čini da raste zeleno rastinje iz suhe neplodne zemlje. To je dokaz Allahove moći za one koji slušaju Allahove opomene i razmišljaju o njima.

(66) Vi, o ljudi, imate pouku u devama, kravama i ovcama, pa razmislite o tome da vam Allah daje čisto, bijelo, slatko mlijeko iz njihova vimena. Premda mlijeko izlazi iz stomaka, između **izmeta** i krvi, a čisto je i slatko onima koji ga piju.

(67) Jedna od Allahovih blagodati prema vama, o ljudi, i to je što se koristite plodovima palmi i vinove loze, a vi pravite opojna pića, koja uništavaju razum, te stoga ne spadaju u dobru opskrbu, ali uzimate i dobru opskrbu poput hurmi, groždica, sircā itd. Ove su blagodati očit dokaz Allahove moći za ljude koji razmišljaju i uzimaju pouke.

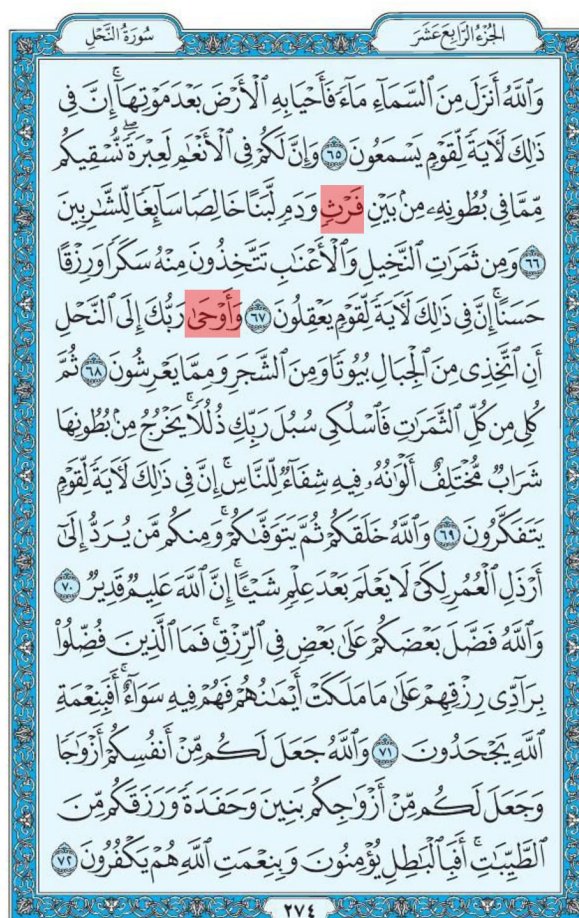
(68) Sveznajući Allah je Taj Koji je **nadahnuo** pčelu da pravi sebi kuće u brdima, na drveću i u onom što čovjek izgradi, to jest, u košnicama od dasaka i tome slično.

(69) Također je dragi Allah nadahnuo pčelu da se hrani svim lijepim plodovima koje želi i da odlazi i vraća se putevima koje joj je Gospodar odredio. Fenomen je da pčela ne može zalutati u odlasku i povratku. Allah daje da izlazi čisti med iz utrobe pčele, koji može biti bijel, žut, crven. Med je sladak onima koji ga jedu, lijek je za sve bolesti. U svemu tome veliki je dokaz moći Mudrog Allaha, ali samo za one koji pouku primaju.

(70) Allah vas je stvorio bez bez prethodnog primjera za to, potom će svakog usmrtniti onda kad nastupi njegov smrtni čas. **Neki od vas ostare te postanu poput djeteta**: ne znaju ono što su znali, zaboravljaju ono što su pamtili, ne poznaju onog koga su poznavali. Allahovo je znanje sveobuhvatno i ništa Mu nije skriveno; moćan je da stvori iz ničeg, da usmrti živog te da ga oživi.

(71) Allah nekom daje više, a nekom manje nafake, te su jedni bogati, a drugi siromašni, jedni su vladari nadređeni, a drugi podanici podređeni. Međutim, vladari i nadređeni ne daju udjela svojim podanicima i podređenima u položaju, ugledu i bogatstvu jer nisu zadovoljni da podanici imaju poput njih. Pa kako su onda zadovoljni da Allahu pripisuju saučesnike među stvorenjima i smatraju ih Allahu ravnim?! Eto to je najveća nepravda i negiranje Allahovih blagodati, dobrote i milosti!

(72) Allah vam, od vašeg roda, stvara žene kako biste s njima živjeli i uz njih se smirili, da bi se ljudska vrsta održala. Zatim, od žena vam daje djecu, a od djece unučad. Allah vas opskrbljuje i ukusnim jelima, slatkim pićima, voćem, povrćem, mesom, da biste se time potpomogli u pokornosti i poslušnosti Njemu. Pa zar nevjernici i nakon toga obožavaju kipove i nisu zahvalni Allahu umjesto da samo Njemu robuju jer to samo On zaslužuje?! I, zašto Allahu nisu zahvalni?!

(73) Nevjernici obožavaju idole i kipove koji im ne mogu ništa dati, ne mogu im spustiti kišu s neba, niti ih opskrbiti voćem i povrćem iz zemlje. Ta njihova božanstva ništa ne posjeduju, već su samo nemoćna i mrtva materija.

(74) Pošto sa sigurnošću znate, o ljudi, da idoli i kumiri ne mogu donijeti dobro niti otkloniti zlo, ne smatrajte ih onda sličnim i jednakim Allahu! Gospodar zna da je savršen, a to vi ne znate, zbog čega i činite širk i tvrdite da su vaša božanstva ravna Gospodaru.

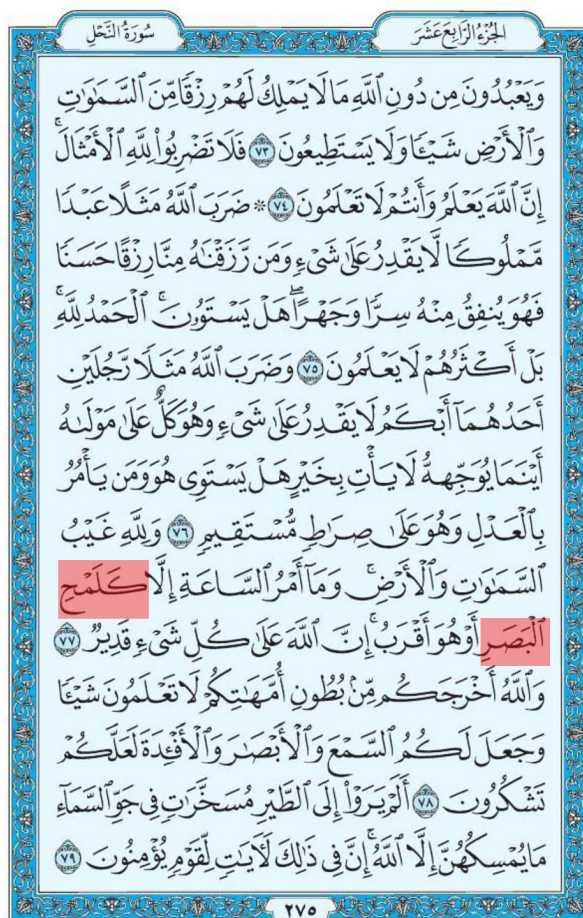
(75) Allah navodi primjer pomoću kojeg objašnjava neispravnost mnogobožackog vjerovanja govoreći o nemoćnom čovjeku koji je u tuđem vlasništvu i koji ničim ne raspolaže, i slobodnom čovjeku koji raspolaže svojim imetkom kako hoće, dijeleći ga tajno i javno. Jesu li jednaki njih dvojica? Isto tako, Allah, Stvoritelj, Opskrbitelj i Onaj Koji upravlja svime što postoji nije poput robovima jer su oni nejak, manjkavi i u potrebi. Pa kako onda, o nevjernici, izjednačavate robove i Allaha, Jedinog, Silnog?! Samo Allahu pripada sva hvala i slava, ali većina ljudi to ne zna i nije svjesna da je samo Plemeniti Allah dostojan da Ga se obožava.

(76) Sveznajući Allah nam navodi još jedan primjer ništavnosti višeboštva govoreći o gluhonijemom čovjeku koji ništa ne može shvatiti i, otuda, ne koristi ni sebi ni drugima, a pored toga je na velikom teretu svom skrbniku – kad mu se dodijeli neki zadatak, on ga ne obavi i od njega se, naposljetku, ništa ne može očekivati. Drugi je čovjek, naveden u primjeru, bez mahane, koristi i sebi i drugima, sâm obavlja svoje poslove i dužnosti, a pored toga je na Pravom putu, ispravno vjeruje i lijepo se ponaša. Hoće li razuman čovjek reći da su ova dvojica ljudi jednaki? Pa kako onda, o nevjernici, izjednačavate kamenje s Allahom Koji ima savršena i veličanstvena svojstva?! Kamen je gluh, nijem i slijep, ne može nikakvu korist donijeti, niti može bilo kakvo zlo otkloniti.

(77) Allah dobro poznaje sve tajne nebesa i Zemlje, ništa Mu nije skriveno. A Sudnji dan dogodit će se brzo, poput **treptaja oka**, ili još brže. To je tako, **a Allah sve može učiniti i On Svoju zapovijed provodi riječima**: "Budi!", i to bude.

(78) Allah je Onaj Koji vas, kad se završi period trudnoće, izvodi iz majčinih utroba – tad niko od vas ništa ne zna, **pa vam On daje čula pomoću kojih spoznajete**: sluh, vid i srce, da biste Mu bili zahvalni i samo Njega obožavali.

(79) Zašto nevjernici ne promisle o pticama, koje je Allah nadahnuo da, Njegovom moći i voljom, lete nebom? Ko ih, ako ne Allah, drži da ne padnu na Zemlju? U stvaranju ptica, njihovom letenju i zadržavanju u zraku jasan je dokaz Allahove moći za ljude koji vjeruju u Božiju jednoću i razmišljaju o savršenstvu Njegova davanja.

(80) Samo je Allah Onaj Koji je pripremio za vas kuće u kojima spokojno živite i odmarate se sa svojim porodicama, u mjestu stalnog boravka. A kad je posrijedi putovanje ili seljenje, daje vam šatore koje pravite od krzna i kože, koji se lahko nose na putovanja, a lahko se postavljaju i u mjestu boravka. Allah čini da od ovčije vune, **devine kože i kozije kostrijeti proizvodite prostirke i mnoge korisne stvari**: odjeću, ogrtače, prekrivače, ćebad, šatore. Sve vam je to izuzetno korisno u životu.

(81) Allah vam je dao ono pomoću čega se štitite od Sunčeve toplote, kao npr. drveće, a u planinama vam je podario **pećine i skrovišta** gdje se možete skloniti u slučaju prijeko potrebe. Omogućio vam je da pravite **odjeću** od pamuka i vune koja vas štiti od toplote i hladnoće, a od željeza spravljate **pandire** koji štite vaša tijela u borbi. Kao što vas je Svemilosni Allah obdario mnogim dobrima u pogledu vaših tijela, isto tako vas je počastio i ljepotom vjere i upute. Čini sve to kako biste Mu bili poslušni i samo Njega obožavali nikog Mu ravnim ne smatrajući.

(82) Vjerovjesniče, ako pak nevjernici okrenu glave od vjerovanja i nakon što si im donio jasne dokaze, ne budi tužan zbog toga, tvoja je dužnost dostaviti poruku, a Allah će njih kazniti zato što te utjeruju u laž. Ti pozivaj, a Allah je Onaj Koji ukazuje na Pravi put.

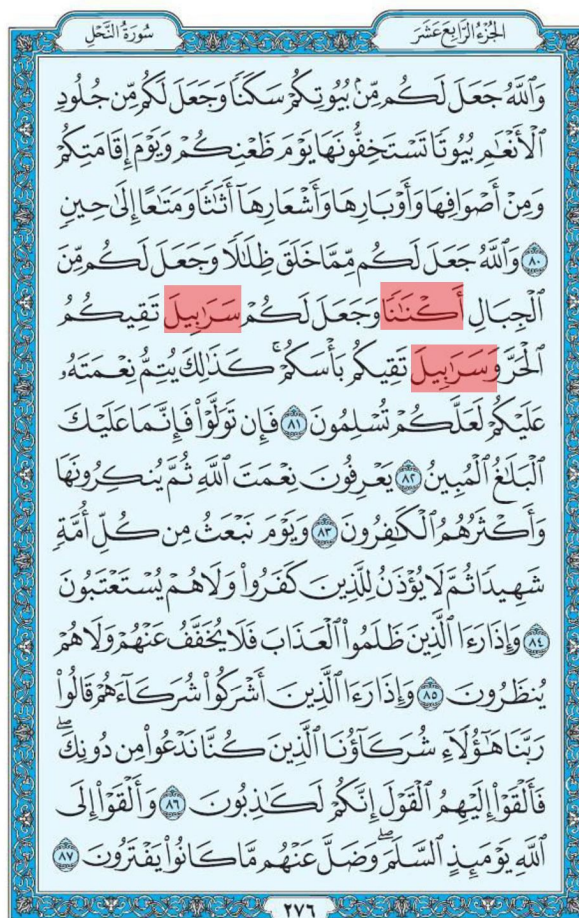
(83) Nevjernici su svjesni kolika je blagodat to što te je Allah, Poslaniče, poslao među njih, pa opet negiraju i poriču tvoje poslanstvo. Većina ljudi uporno poriče Naše blagodati.

(84) I sjeti se, Poslaniče, velikog Dana u kojem će Allah dovesti po jednog poslanika iz svakog naroda da svjedoči u korist vjernikā, a protiv nevjernikā. Nevjericima neće biti dopušteno tražiti izgovor pred Silnim Allahom za svoja nedjela i neće im se dati prilika za pokajanje, kasno će biti za to. Ahiret je, dakle, kuća u kojoj će ljudi polagati račun, a nije kuća u kojoj će moći kakvo dobro djelo učiniti.

(85) Kad nevjernici ugledaju kaznu u vatri i uvjere se da joj neće umaći – ona im neće biti ni umanjena ni odgođena, neće im se dati ni vremena, bit će bolno i strašno kažnjeni. U Vatri će vječno ostati.

(86) Nevjernici će susresti na Sudnjem danu i one koje su obožavali mimo Allaha, idole i kipove. **Tad će kazati**: "Gospodaru naš, mi smo ove obožavali, a ne Tebe; oni su time bili zadovoljni!" To će reći kako bi na njih prebacili odgovornost. Tad će Allah omogućiti božanstvima da utjeraju u laž svoje obožavaoce, **pa će reći**: "O nevjernici, vi ste bili u krivu obožavajući nās, a ne Allaha! Ta Allah nije imao i nema saučesnika!"

(87) Tad će nevjernici pokazati pokornost, poniznost i potčinjenost Gospodaru svjetova, Gordom, a nestat će laži koje su izmišljali na dunjaluku – tvrdnji da će im njihova božanstva biti od koristi i zauzeti se za njih.

(88) One koji ne vjeruju u Allaha i odvrću ljude od prihvatanja islama Allah će dvostruko kazniti; kaznit će ih zbog nevjerovanja i zbog odvrćanja ljudi od Prave staze i navraćanja na zabludu, u čemu je remećenje reda na Zemlji.

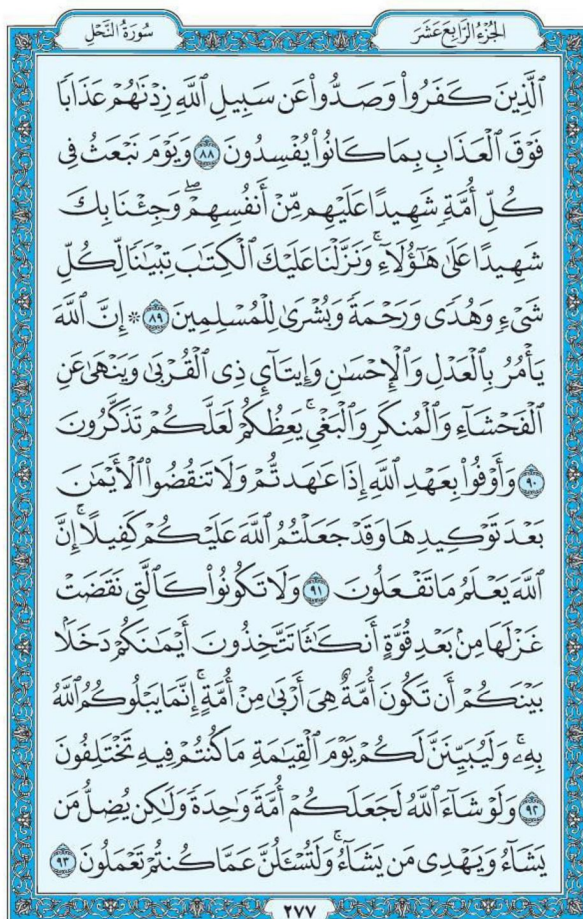
(89) Sjetite se Dana u kojem će Allah dovesti po jednog poslanika iz svakog naroda, da bude svjedok u korist onih koji su vjerovali u njega i svjedok protiv onih koji su ga poricali. Poslanik islama, sallallahu alejhi ve sellem, dovest će se da bude svjedok protiv svog umeta, pa će posvjedočiti za one koji su ga slijedili, a protiv onih koji su mu se suprotstavljali. Milostivi Allah objavio je Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, Kur'an, u kojem objašnjava vjerovanje, propise, pravila lijepog ponašanja, veličinu nagrade u Džennetu i strahotu kazne u Džehennemu. Poslanik islama poziva uz pomoć Kur'ana na Pravi put, samilostan je prema onima koji iskreno vjeruju u njega, te donosi radosne vijesti za one koji slijede kur'ansku uputu – da ih čeka pohvalan završetak, velika i vječna nagrada u Džennetu.

(90) Allah naređuje Svojim robovima da izvršavaju obaveze kako prema Allahu tako i prema drugim stvorenjima, te da se nikome ne daje prednost osim s pravom. Naređuje dobročinstvo kroz udjeljivanje, praštanje i davanje bližnjima ono što im je potrebno. Zabranjuje sve što je ružno, bilo da se radi o riječima poput razvratnog govora ili djelima, poput bluda. Zabranjuje sve što je šerijatom pokuđeno, tj. grijeh, nepravdu, oholost nad ljudima. Allah vas savjetuje da činite ono što vam se naređuje i da ostavite ono što vam se zabranjuje u ovom ajetu, kako biste pouku uzeli i korist izvukli.

(91) Ispunjavajte sve obaveze i zakletve koje su između vas i Allaha, ali i one između vas i drugih ljudi, ako nisu u suprotnosti sa šerijatom. Nipošto nemojte kršiti zakletve koje ste potvrdili pozivajući se na uzvišeno Božije ime i Allaha kao jamca uzeli za ono što ste obećali. Bojte se Allaha, On dobro zna ono što činite i pouzdano znajte da ćete odgovarati za svoja djela!

(92) Nemojte kršiti dogovore, da ne biste bili poput žene koja je temeljito oprela svoju pređu pa je zatim rasprela i svoj trud poništila. Nemojte svojim zakletvama, koje ste izgovorili prilikom sklapanja dogovora i ugovora, varati i obmanjivati svoje ortake, pa makar oni bili bogati! Allah vas iskušava zapovijedajući vam dosljedno izvršavanje ugovora. Sveznajući Allah objasniti će vam na Sudnjem danu sve ono oko čega ste se sporili, kad će izaći na vidjelo ko je bio na istini, a ko je neistinu slijedio, te ko je istinu govorio, a ko je lagao.

(93) Da Allah želi, sve bi ljude učinio sljedbenicima jedne vjere i ne biste se dijelili i razilazili, već biste bili pokorni vjernici. Međutim, Gospodar je htio odvesti u zabludu one Svoje robove koji su izabrali zabludu umjesto upute, pa im, na temelju Svoje pravde, ne dozvoljava da krenu Pravom stazom. S druge strane, one robove koji su odabrali uputu, nadahnuo je, iz Svoje dobrote, da prihvate istinu. On će sve ljude pitati o njihovim djelima na Sudnjem danu, dobrim i lošim.

(94) Nemojte svojim zakletvama obmanjivati i varati one kojima se zakletvom obavezujete, pa da vam oni povjeruju, a vi, ustvari, lažete. Budete li tako postupali, stradat ćete nakon što ste bili sigurni i zaštićeni. U tom ćete slučaju biti kažnjeni još na dunjaluku, jer odvrćate od Allahova puta, a na Ahiretu čeka vas bolna patnja zbog varanja.

(95) Nemojte kršiti obaveze i dogovore zbog sitne i bijedne koristi – a sva su dunjalučka bogatstva bezvrijedna. Nagrada koja vas čeka kod Allaha, u vidu pomoći i plijena na dunjaluku i vječnog uživanja na ahiretu, za izvršavanje obaveza bolja je i vrednija od neznatnih koristi koje izvlačite kršeći dogovore.

(96) Ljudi, sve što imate na dunjaluku prolazno je i ništavno, a ono što je u Allaha, velika nagrada i vječno uživanje, trajno je i stabilno. Zar onda možete dati prednost onom što je prolazno nad onim što vječno je? One koji budu brižni glede ugovora Mi ćemo nagraditi boljom nagradom nego što su svojim djelima zaslužili, pa ćemo im dati desetostruku nagradu ili sedam stotina puta više, pa čak i više od toga.

(97) Ko god bude činio dobra, ispravna djela, radi Allaha, bio muškarac ili žena, te vjeruje u Allaha, Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Njegovo obećanje i prijetnju – Allah će mu dati da ima lijep, ugodan, sretan i siguran život koji se ogleda u zadovoljstvu onim što mu je Allah dao i u uputi da čini dobra djela, i na Ahiretu ćemo im dati nagradu u skladu sa najboljim djelima koja su činili na dunjaluku.

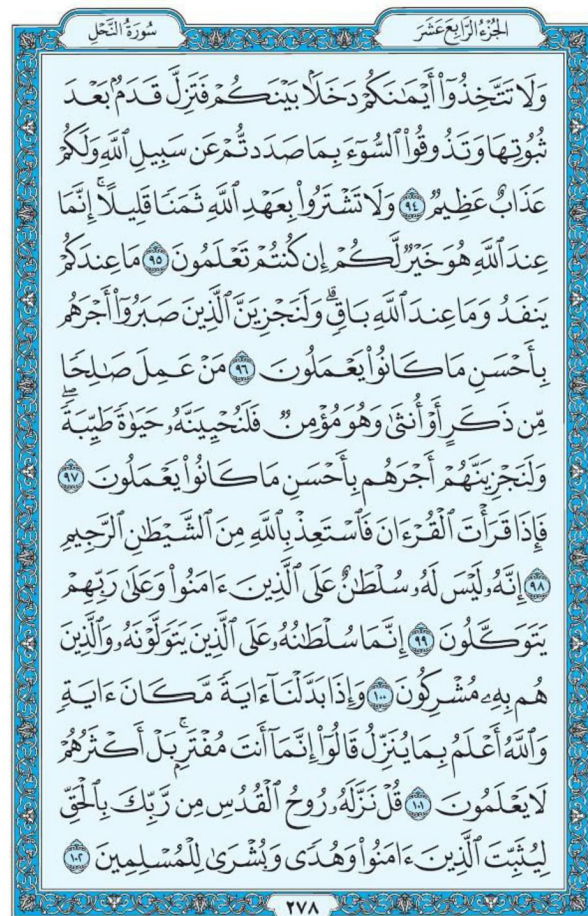
(98) Kad hoćeš, o vjerniče, učiti Allahovu knjigu, zatraži utočište kod Allaha od prokletog šejtana, udaljenog od Njegove milosti. **Utočište se traži riječima:** "Tražim Allahovu zaštitu od prokletog šejtana!"

(99) Allah nije dao vlast šejtanu nad Svojim robovima koji se oslanjaju na Njega i koji Mu se u potpunosti prepuštaju.

(100) Međutim, ovlastio ga je nad onima koji griješeći prema Allahu slijede šejtana, pokoravaju mu se i dragom Allahu pripisuju druga.

(101) Kad Allah neki ajet derogira drugim ajetom – a Stvoritelj najbolje zna u čemu je dobrobit za ljude – nevjernici reknu: "Ti, Muhammede, lažeš na Allaha i govoriš ono što ti nije naređeno!" Većina njih ne zna da derogiranje sadrži golemu mudrost.

(102) O Poslaniče, **reci im:** "Ovaj Kur'an donosi Džibril od Allaha kao istinit govor. U njemu nema greške niti je iskrivljen. Objavljen je da učvrsti vjernike u Allaha. Neki njegovi ajeti su dokinuti kako bi on bio uputa ka istini i radosna vijest vjernicima da ih čeka plemenita nagrada.

(103) Svevišnji Allah zna da nevjernici govore: "Kur'an nije objava, već ga je Muhammed naučio od nekog čovjeka!" Govoreći to, nevjernici iznose laži i očito protivrjeđe: čovjek kojem pripisuju da poučava Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, Kur'anu ne poznaje izvorni i čisti arapski jezik, stranac je, a Kur'an je vrhunac rječitosti i jasnoće, na arapskom jeziku objavljen. Pa je li moguće da kur'anske ajete izgovara osoba koja nepravilno govori arapski jezik?!

(104) Allah neće uputiti na Pravi put nevjernike koji poriču Njegove dokaze i u tome ustrajavaju. Njih čeka bolna i žestoka kazna u Vatri jer su bili nevjernici i poricali ajete.

(105) Muhammed sallallahu alejhi ve sellem, nije lažov u pogledu onoga što prenosi od Allaha. Laži izmišljaju oni koji u ajete ne vjeruje, jer se ne boje kazne i ne nadaju se nagradi. Oni koji su opisani nevjerovanje su lašci, jer laž je dio njihovog karaktera.

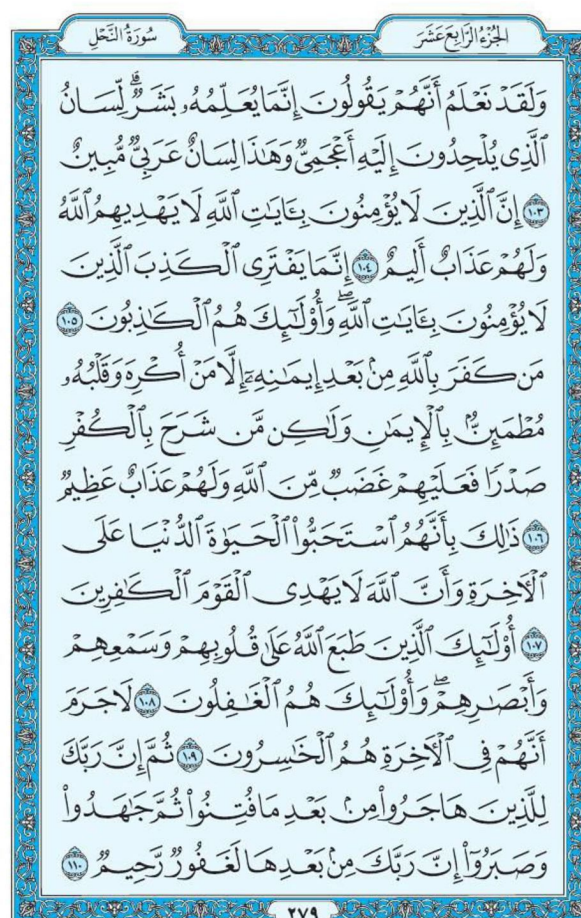
(106) Onaj ko učini nevjerstvo nakon što je vjerovao i riječ, odnosno djelo kufra učini svojevoljno, odmetnik je od vjere, Allahova srdžba će se na njega spustiti i velika kazna ga čeka. Ta kazna nečega onoga ko pod prisilom izgovori riječi kufra, a srce mu je smireno i vjere puno.

(107) Allaha niječe onaj koji preferira dunjaluk nad Ahiretom, jer više voli dunjaluk i njegove ljepote od Ahireta i nagrade koju će Allah, džellešanihu, dati pravovjernima u Džennetu. Allah neće uputiti nevjernike, On će ih ostaviti na cjedilu.

(108) Uzvišeni Allah je zatvorio sve prilaze uputi nevjernicima, te svjetlo vjerovanja ne može doći do njih, s obzirom na to da više vole dunjaluk nego Ahiret. Zapečatio im je uši, pa ne čuju kur'anske ajete; učinio ih je slijepim, pa ne vide jasne dokaze koji upućuju na Allahovu jednoću. Oni se nemarno odnose prema onom što im može sreću osigurati. Oni su nemarni prema kazni koju im je Allah pripremio.

(109) Uistinu su nevjernici pravi stradalnici jer će vječno boraviti u Vatri, a kako da i ne budu stradalnici kad su izabrali krivi put, otuđivši se od Prave staze, pomoću koje bi stigli do Dženneta.

(110) Tvoj će se Gospodar, Poslaniče, smilovati i oprostiti potlačenim vjernicima koje su nevjernici kažnjavali u Meki pa su bili prinuđeni izgovoriti riječi nevjerstva, no srca su im ostala čvrsta u islamu. Čim su bili u mogućnosti pobjeći u Medinu, to su učinili te se potom borili uz Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako bi Allahova riječ bila gornja. Oni su bili izuzetno strpljivi u činjenju dobrih djela i suzdržanju od hrđavih postupaka. Stoga im je Allah oprostio sve prijašnje grijeha te im ukazao veliku milost uputivši ih na pokajanje, prethodno ih ne kaznivši.

(111) Sjeti se, Poslaniče, Dana ustanuća, u kojem će svaka osoba doći i prepirati se u svoju korist, tražeći ispriku za neke grijeha, a negirajući neka druga djela koja je počinila. Tog će Dana svako biti nagrađen ili kažnjen shodno onom što je pripremio; dobročinitelji će biti nagrađeni, a zlotvori kažnjeni. Allah nikom neće nepravdu nanijeti, pa ničija dobra djela neće umanjiti, niti će čije grijeha umnogostučiti.

(112) Allah navodi kao primjer grad (radi se o Meki) koji je živio siguran od neprijatelja, On ga je zaštitio, a njegovim je stanovnicima opskrba dolazila uobilju i sa svih strana. Pošto su međutim zanižekali Allahove blagodati, postali višebošci i svog poslanika u laž utjerali, Gospodar ih je iskušao siromaštvom, glađu, strahom, smutnjom i patnjom jer nisu vjerovali.

(113) Plemeniti Allah poslao je Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, mekanskim nevjernicima, svjesnim njegove iskrenosti, povjerenja, i porijekla, pa su i pored toga odbili ono što im je ponudio i nisu ga slijedili nego su širk činili. Allah ih je zbog nevjerovanja iskušao poteškoćama i nesrećama u vidu gladi, straha, stradanja.

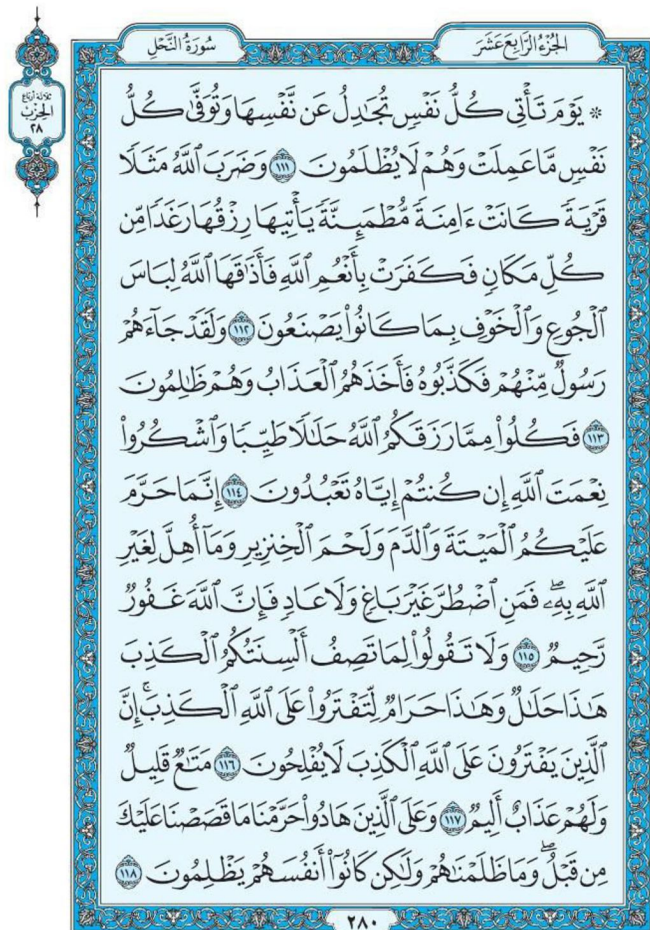
(114) Jedite, o ljudi, ukusnu dopuštenu hranu kojom vas je dragi Allah počastio, a klonite se onog što je zabranjeno i odvratno! Budite zahvalni Gospodaru svjetova pokoravajući Mu se, ako jedino Njega obožavate.

(115) Allah vam je zabranio da jedete meso onih životinja koje su umrle, a nisu zaklane, te krv koja istekne, svinjsko meso, ono što je zaklano u nečije drugo, a ne u Allahovo ime, kao npr. radi idola, kipova, gataru i vračara. Ipak, ako se čovjek boji da će umrijeti od gladi ne pojede li nešto od spomenutog mesa, to mu tad postaje dopušteno, pod uvjetom da je u prijekoju potrebi i da pojede samo onoliko koliko će ga održati u životu. Neka zna da će mu se Allah smilovati i oprostiti mu.

(116) Ne govorite, o nevjernici, izmišljajući laži: "Ovo je Allah dozvolio, a ovo zabranio!", pripisujući Allahu saučesnika, o kojem ništa nije objavio. Oni koji pripisuju Allahu ono što On nije rekao neće postići dobro ni na dunjaluku ni na Ahiretu, niti će izbjeći kaznu u paklenoj vatri.

(117) Njihovo je uživanje na ovom svijetu bezazleno i kratkotrajno, a na onom ih svijetu čeka bolna patnja u strašnoj džehennemskoj vatri.

(118) Allah je jevrejima zabranio ono o čemu je još prije izvijestio Svog miljenika, Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem (u suri el-En'am, 146. ajet). Allah im time nije učinio nepravdu, već su oni razvratno živjeli i neprijateljstvo pokazivali, pa su zaslužili da ih Gospodar svjetova kazni zabranjujući im spomenuta jela.

(119) Tvoj je Gospodar, Poslaniče, oprostio onima koji su zgriješili ne znajući za posljedice koje grijehenje izaziva, a koji su se zatim pokajali i postali bolji muslimani čineći brojna dobra djela. Allah im je, eto, oprostio, nakon što su se pokajali i popravili, te im ukazao Svoju milost i primio njihova dobra djela.

(120) Ibrahim, Allahov prijatelj, bio je **predvodnik u dobru i primjer moralnog života, pokoran i skrušen bio je pred svojim Gospodarom. Bio je uvjeren u Allahovu jednoću**, nikad Allahu nije pridružio druga.

(121) Ibrahim je bio istinski zahvalan dragom Allahu na neizmjenim blagodatima kojima ga je počastio, zahvaljujući Mu srcem, jezikom i udovima. Uzvišeni Allah počastio je Ibrahima poslanstvom i uputio ga na Pravi put.

(122) Svemilosni Allah mu je dao vođstvo, lijep spomen, znanje i mudrost na dunjaluku, a na Ahiretu čekaju ga uzvišeni stupnjevi u društvu dobrih i odabranih robova.

(123) Kasnije je Allah objavio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i naredio mu da ustrajno i odano slijedi vjeru islam, kao što je to činio poslanik Ibrahim, istinski monoteist koji nije nikad učinio širk u bilo kojem obliku.

(124) Allah, džellešanu, propisao je svetkovanje subote kroz neke obrede jevrejima koji su se razili u pogledu toga, da bi se u tom danu posvetili ibadetu, nakon što su izgubili petak koji im je prije toga bio dat za posvećivanje ibadetu. Doista će tvoj Gospodar, o Poslaniče, presuditi između ovih koji su se razili u onome oko čega su se razili, i svakom će dati ono što je zaslužio.

(125) Vjerovjesniče, ti i tvoji sljedbenici pozivajte u vjeru islam, njene propise i uzvišen moral, najljepšim i najblažim metodama. Govor daije treba biti umiljat, blag i nježan, a nikako grub, surov ni odbojan. Daija mora olakšavati, a ne otežavati; i obveseljavati, a ne strašiti. Musliman potiče na dobro, upozorava na zlo, blago savjetuje, mudro raspravlja. Gospodar dobro poznaje onog koji skrene s Njegova puta, ali i onog koji hodi stazama spašenih. I nemoj, Poslaniče, izgarati od tuge za onima koji ne žele vjerovati.

(126) Ukoliko se želite osvetiti onom ko je napao na vas, učinite mu ono što je i on vama učinio, a ako se strpite i oprostite, to vam je bolje – pobijedit ćete na dunjaluku i biti nagrađeni na Ahiretu.

(127) O Poslaniče, strpi se na poteškoćama koje ti se dešavaju, a nećeš moći biti strpljiv osim ako te Allah ne pomogne. Ne budi tužan ako se nevjernici od tebe okrenu i nemoj tugovati zbog spletke koje ti prave.

(128) Uzvišeni Allah pomaže onom ko Ga se boji izvršavajući vjerske naredbe i sustežući se od vjerskih zabrana. Allah takvog čuva, štiti i brine se o njemu.

